

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 21Csp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5720200331
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2020:5720200331.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava proti žalovanej: I.. O. J., E.. XX.XX.XXXX, I. J. XXXX/XX, XXX XX A., o zaplatenie 1 412,02 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Konanie o zaplatenie sumy 209,94 Eur spolu s úrokom z omeškania v sadzbe 5 % ročne zo sumy 209,94 Eur odo dňa 21.12.2019 do zaplatenia sa zastavuje.

II. Vo zvyšku sa žaloba zamietá.

III. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 29.01.2020 sa žalobca domáhal, aby súd žalovanej uložil povinnosť zaplatiť mu dlh zo zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vo výške 1 412,02 Eur s príslušenstvom.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že jeho právny predchodca, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom uzavrel zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., z ktorej si žalovaná neplnila svoje povinnosti riadne a včas, a preto jej vznikol dlh vo výške žalovanej sumy popri ktorej si žalobca uplatnil aj zákonný úrok z omeškania.

3. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 28.09.2020, v ktorom uviedla, že namieta aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu, že nebolo riadne preukázané postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa, zo spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., na žalobcu. Ďalej namietala, že zmluva na základe ktorej si žalobca uplatňuje nárok v tomto konaní je neplatná z dôvodu nesplnenia podmienky akceptácie žiadosti zo strany veriteľa potvrdzujúcim listom v zmysle obchodných podmienok a z dôvodu, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti vyžadované podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaná uviedla aj to, že uplatnený nárok nebol žalobcom riadne preukázaný a že istinu spolu so zmluvnými úrokmi uhradila poslednou platbou zo dňa 31.07.2015 vo výške 161 Eur.

4. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise, nakoľko strany sporu sa na nariadené pojednávanie dňa 30.09.2020 nedostavili. Súd sa oboznámil s vyjadreniami strán sporu produkovanými v priebehu konania, ďalej so žiadosťou o aktiváciu kreditnej platobnej karty Bankomatky Quatro zo dňa 07.02.2013, obchodnými podmienkami, výpisom z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 11.12.2019

za zúčtovacie obdobie od 20.02.2013 do 30.11.2019, oznámením o postúpení pohľadávky z pôvodného veriteľa Všeobecná úverová banka, a.s. na žalobcu datovaným dňa 25.02.2020, rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 a prílohou č. 3 k nej, ktorej obsahom je identifikácia prípadu, na ktorý sa rámcová zmluva o postúpení pohľadávok vzťahuje, predžalobnou upomienkou zo dňa 04.01.2017 a potvrdením o nedoručení tejto zásielky žalovanej z dôvodu, že si žalovaná zásielku neprevzala v odbernej lehote, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 05.02.2017 a doručenkou preukazujúcou doručenie písomností dňa 11.02.2017 žalovanej.

5. Vykonaným dokazovaním súd zistil skutkový stav nasledovne. Právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom, na základe žiadosti žalovanej zo dňa 29.01.2013 o aktiváciu kreditnej platobnej karty Bankomatky Quatro, uzavrel na dňa 07.02.2013 zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet Č.. XXXXXXXXXX. Kreditná karta je forma revolvingového úveru, ktorý je čerpaný používaním tejto karty, dlžník ho môže a nemusí čerpať. Pôvodný úverový rámec bol dohodnutý medzi zmluvnými stranami vo výške 300 Eur a štandardná mesačná splátka bola dohodnutá vo výške 10 Eur mesačne. Žalovaná začala úver čerpať dňa 19.02.2013. Podľa predloženého výpisu z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 11.12.2019 žalovaná naposledy zaplatila splátku na úver dňa 31.07.2015. Z predloženého výpisu ďalej vyplýva, že ku dňu 05.08.2016 došlo na žiadosť klienta na účte vedenom ku kreditnej platobnej karte k zmene úverového rámca na výšku 600 Eur a štandardná mesačná splátka bola na základe tohto navýšenia určená vo výške 20 Eur. Žalovaná po začatí čerpania tohto navýšeného úverového rámca nezaplatila ani jednu mesačnú splátku. Dňa 04.01.2017 veriteľ upozornil dlžníčku, že eviduje nedoplatok na splátkach vo výške 60 Eur, ktorý žiadal uhradiť bezodkladne na príslušný kartový účet a zároveň upozornil dlžníčku, že ak do 11.01.2017 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016, bude oprávnený úver zosplatiť. Túto výzvu veriteľ doručoval dlžníčke ale dňa 17.01.2017 sa mu vrátila zásielka ako neprevzatá žalovanou v odbernej lehote. Keďže žalovaná nezaplatila dlh, dňa 05.02.2017 veriteľ oznámil dlžníčke vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru, ktorého výška bola v tom čase 735,07 Eur. Toto oznámenie bolo dlžníčke doučené dňa 11.02.2017 a bola jej poskytnutá dodatočná lehota 10 dní na zaplatenie dlžnej sumy do 21.02.2017.

6. Žalovaná suma 1 412,02 Eur predstavuje debetný stav na kartovom účte a pozostáva z istiny vo výške 591,42 Eur, z poplatkov vo výške 87,12 Eur, zo štandardného úroku vo výške 610,66 Eur a zo sankčného úroku vo výške 122,82 Eur.

7. Podaním doručeným súdu dňa 24.09.2020 žalobca zobral žalobu späť v časti o zaplatenie 209,94 Eur (poplatky a sankčný úrok) s prislúchajúcim úrokom z omeškania a žiadal konanie v tejto časti zastaviť.

8. Podľa § 144 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

9. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

10. Vzhľadom na to, že žalobca využil svoje dispozičné právo a zobral späť žalobu v časti o zaplatenie 209,94 Eur, čím prejavil vôľu, aby súd o žalobe v tejto časti nekonal a meritórne o nej nerozhodol, súd konanie v tejto časti zastavil.

11. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

12. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

13. Podľa § 54a veta prvá Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté.

14. Podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110).

15. Podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Žalovaná po čerpaní úverového rámca vo výške 600 Eur ku dňu 13.09.2016 (na základe jej žiadosti o navýšenie úverového rámca zo dňa 05.08.2016) mala povinnosť platiť mesačnú splátku vo výške 20 Eur vždy k 15. dňu v mesiaci počnúc septembrom 2016. Žalovaná však nezaplatila po tomto čerpaní žiadnu splátku, preto sa dostala do omeškania hneď s prvou splátkou splatnou dňa 15.09.2016, ako aj s následnými splátkami splatnými v nasledujúcich mesiacoch. Túto skutočnosť potvrdzuje aj predžalobná upomienka zo dňa 04.01.2017, v ktorej veriteľ upozornil dlžníčku, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 60 Eur (táto suma zodpovedá 3 mesačným splátkam) a ak nedôjde v dodatočne stanovenej lehote do 11.01.2017 k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť, to znamená, že v tom čase boli splnené podmienky predpokladané v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Keďže žalovaná dlžnú sumu neuhradila, veriteľ listom zo dňa 05.02.2017 oznámil žalovanej vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru.

17. Vychádzajúc z uvedených skutočností a z právnej úpravy § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stáva zročným celý dlh, premlčacia doba podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka celého zročného dlhu začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky je potrebné ustáliť pre ktorú nesplnenú splátku došlo k zročnosti celého dlhu. Z predloženého výpisu z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. zo dňa 11.12.2019 vyplýva, že žalovaná bola v omeškani hneď s prvou splátkou splatnou 15.09.2016, preto od tohto momentu začala plynúť premlčacia doba celého zosplateného dlhu. Zároveň v čase zosplateniu úveru (list zo dňa 05.02.2017) boli splnené podmienky pre vyhlásenie úveru za okamžite splatný predpokladané v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, keďže žalovaná bola v omeškani so zaplatením splátky viac ako 3 mesiace (od 15.09.2016) a veriteľ ju zároveň upozornil na uplatnenie tohto práva v lehote nie kratšej ako 15 dní (list zo dňa 04.01.2017). Žalobca vo vyjadrení zo dňa 24.09.2020, s ktorým predložil súdu aj tieto listiny, ako aj doručenky preukazujúce ich doručovanie a doručenie žalovanej, preukázal, že boli splnené podmienky na zosplatenie úveru a žalovaná tak nedôvodne namietala, že jej takéto listiny zo strany veriteľa neboli doručené. Žalobca však v tomto svojom vyjadrení nesprávne odvodzuje plynutie premlčacej doby celého zročného dlhu od uplynutia dodatočne poskytnutej lehoty na úhradu dlhu od doručenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti dlhu žalovanej, teda odo dňa 22.02.2017, nakoľko tento spôsob nie je v súlade s § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka. Ďalej žalobca vo svojom vyjadrení vo vzťahu k začiatku plynutia premlčacej doby poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 sp.zn. 11Co/60/2019 avšak v tejto súvislosti súd poukazuje na § 193 CSP, podľa ktorého konajúci súd nie je takýmto rozhodnutím viazaný.

18. Čo sa týka námietky žalovanej k nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu podať prejednávajú žalobu z dôvodu, že jej nebolo doručené oznámenie o postúpení pohľadávky, súd uvádza, že žaloba bola podaná pôvodným veriteľom, s ktorým žalovaná uzavrela zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. a k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu došlo až po začatí tohto konania, pričom súd pripustil zmenu na strane žalobcu rozhodnutím zo dňa 07.04.2020, ktoré bolo žalovanej riadne doručené. Navyše, žalobca predložil súdu aj oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 25.02.2020, ktoré bolo žalovanej doručované poštou dňa 25.02.2020 takže sa dostalo do jej dispozičnej sféry týmto dňom odoslania poštovej zásielky. Ďalej je potrebné uviesť, že veriteľ môže svoju pohľadávku postúpiť inému aj bez súhlasu dlžníka a je toto postúpenie povinný oznámiť bez zbytočného odkladu dlžníkov, čo veriteľ urobil, pričom zákon s nedodrzaním tejto povinnosti spája ten následok, že by sa dlžník zbavil svojho dlhu aj keby plnil pôvodnému veriteľovi, čo však žalovaná netvrdila a medzi stranami to tak sporné nebolo. Z uvedených dôvodov súd považuje túto námietku žalovanej za nedôvodnú.

19. Vychádzajú z uvedených skutočností, keďže súd dospel k záveru, že poskytnutý úver sa stal splatným pre nesplnenie splátky splatnej dňa 15.09.2016, premlčacia doba na zaplatenie žalovanej sumy v zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka v spojení s § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka tak uplynula dňa 15.09.2019 a žaloba bola na súd podaná dňa 29.01.2020, súd toto právo žalobcovi nemohol priznať a preto žalobu vo vyššej časti zamietol.

20. Vzhľadom na to, že súd dospel k záveru, že uplatnený nárok je premlčaný v celom rozsahu, ostatnými skutočnosťami uvádzanými v priebehu konania týkajúcimi sa náležitostí zmluvy o úvere a bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, sa súd nezaoberal, keďže pre toto rozhodnutie súdu už nie sú relevantné.

21. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania súd prizná náhradu trov konania protistrane.

23. Podľa § 262 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd prvej inštancie aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24. Žalobca procesne zavinil čiastočné zastavenie konania z dôvodu späťvzatia žaloby a vo zvyšnej časti mala žalovaná plný úspech, keďže súd vo zvyšnej časti žalobu zamietol, preto súd priznal žalovanej nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi rozsahu 100 %. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.